

Sygn. akt I CNP 51/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi M.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI .../14, wydanego w sprawie z powództwa P.K.

przeciwko M. K.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygaś,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2018 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. zasądza od skarżącego (pozwanego) na rzecz powoda kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu II instancji zarzucając mu, że w sposób oczywiście nieprawidłowy naruszono art. 125 k.c. Jego zdaniem, roszczenie było przedawnione, bo roszczenie o alimenty przedawnia się w terminie trzyletnim. Skarga jest jednak oczywiście nietrafna. Rzeczywiście roszczenia okresowe, a taki charakter ma roszczenie o zapłatę alimentów, przedawniają się z upływem 3 lat. W tej sprawie dochodzono jednak roszczenia o ustalenie prawa do alimentów. Nie jest to roszczenie o świadczenia alimentacyjne, dopiero bowiem ustalone prawo do alimentów jest źródłem konkretnych świadczeń alimentacyjnych. Co najmniej zatem dopuszczalne jest przyjęcie, że można z mocą wsteczną ustalić, iż od konkretnej daty nie przysługuje prawo do świadczeń alimentacyjnych, natomiast po upływie trzech lat od wymagalności konkretnego świadczenia nie można dochodzić jego zapłaty, ponieważ takie roszczenie jest przedawnione. Skarga jest zatem oczywiście niezasadna (art. 424⁹ k.p.c.) i w konsekwencji nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

